

Tilfælde har kunnet opnaa Rettens Anholdelsesbeslutning eller Fængslingskendelse over paagrebne Smuglere, lagt Politiet betydelige Hindringer i Vejen med Hensyn til Fremskaffelse af Bevismaterialet. Efter Retsplejeloven er der nemlig kun i slige Tilfælde Hjemmel til Anholdelse eller Fængsling, naar det drejer sig om Personer, der ikke har fast Bolig her i Riget, hvilket kun ganske undtagelsesvis gælder om de Personer, der her er Tale om.

Der bestaar for Tiden Udførselsforbud med Hensyn til 1) Guld møntet eller i Barrer samt Sølv- og Nikkelmønter; 2) Vaaben og Ammunition m. v., samt 3) Instrumenter og Apparater til Fabrikation af Krigsammunion og Vaaben m. v.

Udvalget, til hvem Justitsministeriet oversendte en Skrivelse fra Københavns Politikammer om Ønskeligheden af Lovforslagets Gennemførelse, hvilket Ønske deles af Nationalbanken, beskæftigede sig særlig med Spørgsmaalet om, hvorvidt dets Midlertidighed skulde nærmere præciseres, idet der var Enighed om, at denne Udvidelse bør have en midlertidig Karakter. For at fremhæve dette foreslog Udvalget, at der i Lovforslagets Titel indføjes Ordet „midlertidige“, hvilket vedtoges, og Udvalgets Flertal (Venstre og konservative Folkeparti) udtaler, at det „mener, at Lovens tidsbegrænsede Gyldighed tilstrækkelig klart fremgaar deraf, at den er knyttet til de Udførselsforbud, der omtales i Forslaget, og som efter Sagens Natur er af midlertidig Karakter, ligesom man finder det hensigtsmæssigt, at den udvidede Beføjelse, der gives Myndighederne til Haandhævelse af disse Forbud, falder bort samtidig med Forbudene og ikke til et eller andet mere eller mindre vilkaarlig valgt andet Tidspunkt.“ *Mindretallet* (Socialdemokrater og Radikale) udtaler, at det „nærer Betænkkelighed ved i noget Tilfælde, atter at udvide den ved Retsplejeloven indskrænkede Adgang til Anholdelse og Fængsling. Kun naar der paa et bestemt Omraade maatte indtræde Forhold, der skønnes temporært at nødvendiggøre en Udvidelse, vil denne kunne billiges. En saadan Nødvendighed maa antages i Øjeblikket at foreligge vedrørende Sager angaaende Udsugning af Sølv- og Nikkelskille mønt. Ifølge Loven om indenlandsk Skille mønt af 15. Februar 1924 maa Faren for den Art Udsugning imidlertid i alt væsentlig være til Ende i Efteraaret 1925. Det kan da efter Mindretallets hele Syn paa Sagen ikke skønnes tilstrækkeligt i al Almindelighed at betegne nærværende Lovforslag som midlertidigt. Et bestemt Tidspunkt for Ophøret af Lovens Gyldighed bør fastsættes“, og Mindretallet stillede derfor Ændringsforslag, hvorefter Lovens Gyldighed ophører den 31. December 1925, hvilket Forslag imidlertid forkastedes med 61 St. mod 38. Lovforslaget vedtoges derpaa enstemmigt i begge Ting.